

וסוד הדבר - (שם ס"ה) ויהי טרם יקראו ואני אעננה עוז וגוז. ומהו (הימ) בטרם ? אלא קדם שישלםו שביעים וששים שנינים אחר אלף, ומאתים אלו חכלי היולדת, יתגלו שני משייחים בועלם. ובאותו הזמן נאמר, (thalim bat) וביכלו כלו אומר בבוד, וכבר פרשוהו, (meshli י) בבוד חכמים ינחלו.

באותה שעה אלו בעלי התורה יהיו נכבדים. אלו שסבלו במאחורי חכמים וצרים כמו היולדת, יהיו מבזים בין עמי הארץ - יהיו נכבדים. ומיד - (thalim bat) ה' למבול ישב - לרשעים. אין מבול, אלא דיןיהם של מבול. כמו שגפתו מיענות תהום וארכפת השמים נפתחו בימי המבול, אף כאן יתעוררו דיןיהם עליהם למעלה ולמטה, עד שאין סוף ותכלית. וכל הבזויים והבושה שעשו אמות עונכרי כוכבים ומלות של העולם לשם ה' ולעמו, וכמה חרבות שסבלו ישראל אליהם על שם ה' - מבול יקח הקדוש ברוך הוא נקמה, ועל זה נקרא אצלם, (nomos י) נקם ה' ונוטר ובעל חמה.

ובחרץ הראשון, מי הוא ראשון ? זה ניסן. שם הולדה אותה חיה, רקים מה שפרשו בעלי המשהה, בניסן נגאלו ובניסן עתידים להגאל. וב"יד שלו, (shawu י) ויאמר כי יד על כס יה. שם נשבע להעביר מהעוולם זרעו של עשר עמלקיים. באוטו זמן נאמר, שם י' משכו וקחו לכם צאן למשפחתייכם ושבחו הפסח.

משכ' - (חשע) משך ידו את ליצים.

באוטו זמן, כה אמר ה' לרועים הפוושים بي. ואומר, (יחזקאל י) ולא אדרמת ישראל לא יבא. ואלו הם רועי הארץ, פרנסי הדור. ומשום זה נאמר עליhem, (חשע) הנה אנכי מפתח וહלכתי המדבר. (יחזקאל י) ונשפטתי את אבותיכם. שהרגו אותך בפתח חזק.

(ע"ב רעה מהימנא).

ילדה. ורוא דמלחה, (ישעה ס) וזה טרם יקראו ואני אעננה עוז וגוז. וזה טרם. אלא קדם לשיטלמי, שביעין ותרין שניין, בתר אלף ומאתן, איןון חכמים היולדת, יתגלוין ב' משיחין בעלה. ובזה הוא זמנא (thalim bat) ובכוד וביכלו כלו אמר בבוד, והא אוקמונה (meshli י) בבוד חכמים ינחלו.

בזה היא שעתה, אלין מארי תורה יהוז נכבדים. אלין מבזין בין עמי הארץ, יהוז נכבדים. ומיד (thalim bat) י' למבול ישב, לרשיעיא. אין מבול, אלא דיןין דמלול. בגוונא דנטחו (בראשית ז) מעינות תהום וארכפת השמים גפתחו ביום טופנא, אוף הבא יתרוון דינין לגבייהו עילא ותתא, עד דלית סוף ומכלית, וכל בזווין וקלנא, דעבדו אומין עובדי כוכבים ומזרות דעתמא, לשם יהוז ולעמיה, ובמה חרופין דסבilo ישות אל מנינו על שם י' מבלחו נטיל נוקמא גדרשא בריך הוא, ועל דא אתקרי, (nomos י) נוקם י' ונוטר ובעל חמה לגבייהו.

ובחדש תרason, מאן ראשון. דא ניסן. פפן أولידת ההיא חיה, לקים מה דאוקמונה מארי מתניתין, בגין נגאלו ובגין עתידין להגאל. וב"יד דיליה, (שםoth י) ויאמר כי יד על כס יה, פפן אומי לאעbara מעלה זרעה דעתשו עמלקיים, בההוא זמנא (שםoth יב) משכו וקחו لكم צאן למשפחתייכם ושבחו הפסח. משכו:

משך ידו את ליצים.

בההוא זמנא, כה אמר י' לרועים הפוושים בי. ואומר, (יחזקאל י) ולא אדרמת ישראל לא יבא. ואlein אינון רועים דענא, פרנסי דרא. ובגין דא אתרמר עליהו, (חווש י) הנה אנכי מפתח וહלכתי המדבר. (יחזקאל י) ונשפטתי אתיכם וגוז, באשר נשפטתי את אבותיכם. דקטיל לון בפתח חזק. (ע"ב רעה מהימנא).